

درمان جراحی در شکستگی تالوس

دکتر محمد تقی پیوندی^{*}، دکتر امیر رضا بیدخوری^{**}
«دانشگاه علوم پزشکی مشهد»

خلاصه

مقدمه: با توجه به نادر بودن شکستگی تالوس و نتایج متناقض درمان این شکستگی‌ها در مقالات مختلف، برآن شدیم تا نتایج جراحی شکستگی تالوس را در یک مرکز آموزشی درمانی مشهد نماییم. هدف از این مطالعه ارزیابی نتایج درمان جراحی شکستگی‌های گردن و جسم تالوس بود.

مواد و روش‌ها: در یک مطالعه گذشته‌نگر، ۱۶ بیمار (۱۲ مرد، ۴ زن) با شکستگی جسم و گردن تالوس که طی سال دو سال (۱۳۸۵-۱۳۸۶) تحت عمل جراحی قرار گرفته بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سن بیماران ۲۴/۸ سال (۱۵-۵۰) و میانگین زمان پیگیری ۱۸ ماه (۱۲-۲۴ ماه) بود. سن،

جنس، نوع و مکانیسم شکستگی، صدمات همراه، وضعیت جوش خوردگی، وجود نکروز بدنۀ تالوس، میزان درد و ناتوانی در پرسشنامه ارزیابی شدند.

یافته‌ها: در طی پیگیری جوش خوردگی در تمام بیماران به دست آمد. ۵ بیمار (۳۱٪) دچار نکروز تنۀ تالوس بودند. میانگین نمره بیماران به روش «هاوکینز» (Hawkins) ۸/۲۵ بود.

نتیجه‌گیری: در پایان دوره پیگیری، در تمامی بیماران درد و ناتوانی مشاهده گردید و می‌توان نتیجه گرفت که این شکستگی ناتوان‌کننده است و همیشه در جاتی از درد و محدودیت حرکتی برای بیمار به همراه خواهد داشت.

واژه‌های کلیدی: تالوس، شکستگی استخوان، استئونکروز

دریافت مقاله: ۶ ماه قبل از چاپ؛ مراحل اصلاح و بازنگری: ۳ بار؛ پذیرش مقاله: ۲۰ روز قبل از چاپ

Surgical Results of Talus Fracture

*Mohammad Taghi Peivandi, ** Amir Reza Bidkhoori

Abstract

Background: Fracture of talus is a relatively rare disease, and treatment outcome is not always predictable. The aim of this study is to report our experience with the surgical treatment of fractures of talar body and neck.

Methods: In a retrospective study, 16 patients (12 men, 4 women) with body and neck fractures of talus were evaluated in a teaching hospital in Mashhad. The mean age was 24.8 years (15-50 years). The fracture pattern, mechanism of trauma, associated injuries, union rate, avascular necrosis, pain and disability were evaluated in mean follow-up period of 18 months (12-24 months).

Results: All the patients showed union during the follow-up. Five patients (31%) had avascular necrosis. The mean for Hawkins score system was 8.25. All the cases showed evidence of pain and some disability at the end of study.

Conclusion: Talus fracture is a disabling injury and high incidence of pain and activity restriction should always be expected, even with surgical treatment.

Keywords: Talus; Fractures, bone; Osteonecrosis

Received: 6 months before printing ; Accepted: 20 days before printing

*Orthopaedic Surgeon, Department of Orthopaedics, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, IRAN

**Resident of Orthopaedic Surgery, Department of Orthopaedics, Mashhad University of Medical Science, Mashhad, IRAN.

Corresponding author: Mohammad Taghi Peivandi
Shahid Kamiab (Emdadi) Hospital, Fadaian Eslam St. Mashhad, Iran
E-mail: drpeivandy@yahoo.com

دکتر محمد تقی پیوندی، دکتر امیر رضا بید خوری

درمان جراحی شکستگی‌های گردن و جسم تالوس را در مرکز بیمارستان شهید کامیاب مشهد بررسی نماییم. این بیمارستان مرکز ترومایی شرق کشور می‌باشد که همه ساله تعداد زیادی بیمار به آن ارجاع می‌گردد؛ از آن جمله شکستگی‌های تالوس که از نوع با انژری بالا می‌باشند.

مواد و روش‌ها

تمامی بیمارانی که با شکستگی گردن یا تنہ تالوس طی سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ در بخش ارتوپدی بیمارستان امدادی شهید کامیاب بستری شده بودند، وارد مطالعه شدند. مطالعه به صورت گذشته‌نگر انجام شد. از ۱۷ بیمار که همگی تحت عمل جراحی باز قرار گرفته بودند، ۳ بیمار شکستگی تنہ تالوس و بقیه شکستگی گردن تالوس داشتند (جدول ۱).

نتایج درمان در تمامی بیماران در دسترس بود، به جز یک بیمار که به علت شکستگی باز مچ و متاتارس‌ها و ضایعه عروقی منجر به آمپوتاسیون سایم گردید و از مطالعه حذف شد.

به این ترتیب ۱۶ بیمار (۱۲ مرد، ۴ زن) مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سنی بیماران ۲۴/۸ سال (۱۵-۵۰ سال)، میانگین فاصله عمل از زمان شکستگی ۲۴/۸ ساعت (دامنه ۸-۴۸ ساعت) و میانگین زمان پیگیری ۱۸ ماه (۱۲-۲۴ ماه) بود. مکانیسم شکستگی در ۱۵ بیمار تصادف موتوری و در یک بیمار حادثه حین کار بود. سن، جنس، نوع شکستگی، فاصله عمل تا زمان شکستگی، ضایعات همراه، مکانیسم شکستگی و رویکرد جراحی در پرسشنامه ثبت گردید. عملکرد مچ پا براساس سیستم ارزیابی «هاوکینز»^۷ مورد بررسی قرار گرفت^(۱۰,۱۱). پیگیری بیماران با پرتونگاری‌های دوره‌ای و معاینه فیزیکی انجام و در پرسشنامه ثبت شدند. معاینه فیزیکی از نظر دامنه حرکتی مچ پا و درد انجام گردید.

اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم افزار آماری SPSS انجام و جداول توزیع فراوانی استخراج شدند.

مقدمه

شکستگی گردن تالوس از فوریت‌های ارتوپدی می‌باشد و به علت شرایط خاص خونرسانی آن و احتمال نکروز به دنبال شکستگی و ایجاد آرتروز ثانویه مفاصل مجاور، از اهمیت خاصی برخوردار است.

شکستگی‌های تالوس نادر می‌باشند و ۳٪ کل شکستگی‌های پا را تشکیل می‌دهند^(۱,۲). «لیندوال»^۱ و همکاران ۲۵ بیمار دچار شکستگی گردن و یا تنہ تالوس را مورد مطالعه قرار دادند. آنان در پیگیری، حتی با وجود جانلدازی آناتومیک، متوجه وجود درد مزمن شدند^(۳). «والپر»^۲ و همکاران در یک مطالعه گذشته‌نگر میزان عوارض شکستگی گردن تالوس را بالا ذکر کردند و توصیه به انجام عمل جراحی سریع نمودند^(۴). اما در یک مطالعه دیگر «پاتل»^۳ و همکاران درمان این شکستگی‌ها را غیرفوری دانستند^(۵).

«ساندرز»^۴ و همکاران در یک مطالعه دریافتند که میزان جراحی مجدد به علت آرتربیت ساب تالار یا بدجوش خوردگی با گذشت زمان افزایش می‌یابد^(۶).

«سودان»^۵ و همکاران در بررسی بروی ۴۰ بیمار طی ۹ سال تنها دو مورد نکروز تالوس گزارش نمودند که آن را ناشی از عدم وزن‌گذاری به مدت چند میلی ماه دانستند^(۷). اما «میزگر»^۶ و همکاران میزان بالایی از نکروز جسم تالوس به دنبال شکستگی گردن را گزارش کردند؛ به طوری که در نوع IV حدود ۱۰۰٪، نوع III ۸۰٪، نوع II ۵۰-۲۰٪ و در نوع I صفر تا ۱۳٪ موارد دچار این عارضه بودند؛ و به طور کلی شیوع آن را بین ۵۸-۲۱٪ بیان نمودند^(۸).

در سال ۲۰۰۸ در یک بررسی بروی ۱۲ بیمار نتایج ثابت کردن شکستگی گردن تالوس در ۵ بیمار عالی و ۵ بیمار خوب گزارش شد^(۹).

با توجه به نادر بودن شکستگی تالوس و نتایج متناقض درمان این شکستگی‌ها در مقالات مختلف، برآن شدیم نتایج

1. Lindvall
2. Vallier
3. Patel
4. Sanders
5. Saudan
6. Metzger

جدول ۱. اطلاعات بیماران با شکستگی گردن تالوس و جسم تالوس

بیمار	جنس	سن	نوع شکستگی «هاوکینز»	نکروز جسم تالوس	زمان شکستگی (ساعت)	فصائله عمل از صدمات همراه	نمره «هاوکینز»	محدودیت حرکتی مج #	نشانه	عملکرد و دامنه حرکتی مج پا
متوجه	درد و لنگش	-	۹	-	۱۶	ندارد	II	۳۸	مرد	۱
ضعیف	درد و لنگش	۱۰ درجه محدودیت خم کردن پلاتار	۴	-	۲۴	دارد	III	۵۰	مرد	۲
متوجه	درد و لنگش	۱۰ درجه محدودیت دورسی فلکسیون	۷	شکستگی ران و ساق	۲۷	ندارد	II	۱۵	زن	۳
خوب	درد و لنگش	-	۱۲	-	۱۶	ندارد	II	۲۰	مرد	۴
متوجه	درد و لنگش	-	۹	شکستگی ران و متاتارس و ساق	۲۴	ندارد	IV	۱۸	زن	۵
خوب	درد	-	۱۲	شکستگی قوزک داخلی	۲۴	ندارد	جسم تالوس	۲۳	مرد	۶
ضعیف	درد و لنگش	۵ درجه محدودیت خم کردن دورسال	۴	شکستگی ساق و ران و قوزک داخلی	۳۰	دارد	III	۱۹	زن	۷
خوب	درد	-	۱۲	-	۳۰	ندارد	II	۲۳	مرد	۸
ضعیف	درد و لنگش	-	۶	شکستگی ساب تروک	۲۴	دارد	III	۳۵	مرد	۹
متوجه	درد و لنگش	-	۹	شکستگی قوزک داخلی	۴۰	ندارد	IV	۱۶	مرد	۱۰
ضعیف	درد و لنگش	۱۰ درجه محدودیت خم کردن پلاتار	۴	-	۸	دارد	IV	۲۲	مرد	۱۱
ضعیف	درد و لنگش	۳۵ درجه محدودیت الخم کردن پلاتار	۴	شکستگی مهره کمری	۴۸	دارد	III	۲۵	زن	۱۲
متوجه	درد و لنگش	-	۹	شکستگی پاشنه و ران	۱۰	ندارد	II	۲۰	مرد	۱۳
متوجه	درد و لنگش	-	۹	شکستگی قوزک داخلی و اسکافوپید	۲۴	ندارد	II	۲۴	مرد	۱۴
متوجه	درد و لنگش	۱۰ درجه محدودیت الخم کردن پلاتار	۸	شکستگی ران و مج دست	۲۴	ندارد	III	۲۵	مرد	۱۵
عالی	بدون مشکل	-	۱۴	شکستگی قوزک داخلی	۲۸	ندارد	جسم تالوس	۲۴	مرد	۱۶

ملاک اندازه گیری معاینه بالینی در مقایسه با مج مقابل است.

یافته‌ها

آرتروز رادیوگرافیک مج در یک بیمار مشاهده شد. بیمار زن ۲۵ ساله با شکستگی نوع III بود که از درد و محدودیت حرکتی مج حین راه رفت نیز شکایت داشت. دلیل آرتروز، آسیب غضروف مفصلی ناشی از ترومای اولیه بود. ۵ بیمار (۳۱٪) دچار نکروز تنہ تالوس شدند که همگی از نوع III و یا IV بودند، میانگین سنی این بیماران ۸ سال بیش از سایرین بود (۳۰ در مقابل ۲۲ سال). از کل شکستگی‌های نوع III و IV (۸ مورد)، ۵ بیمار (۶۲٪) دچار نکروز جسم تالوس شدند، و پراکندگی در مردان و زنان یکسان بود.

در این مطالعه، شکستگی تنہ تالوس ۲ مورد و در گردن تالوس نوع II ۶ مورد، نوع III ۵ و نوع IV ۳ مورد بود. در تمامی بیماران از رویکرد جراحی آرترومدیال استفاده شد. وسیله تثبیت شکستگی در تمامی بیماران پیچ کانولیتد شماره ۴ بود (شکل ۱).

در ۱۱ بیمار شکستگی سایر نقاط اندام‌ها مشاهده شد. تمام موارد به جوش خورده‌گی کامل رسیدند.

شکل ۱. پرتونگاری خانم ۱۸ ساله با شکستگی نوع ۴ گردن تالوس و شکستگی همزمان ساق. (الف و ب) قبل از عمل، (ج و د) نشانه «هاوکینز» ۵ ماه پس از عمل

بحث

شکستگی تالوس یک ضایعه ناتوان‌کننده است و همیشه درجاتی از درد و محدودیت حرکتی برای بیمار بر جای می‌گذارد. میانگین عملکرد مچ پا در کل بیماران ۸/۲۵ بود که نشانه ناتوانی نسبی در بیماران بود. ۰/۳۸٪ بیماران محدودیت حرکتی مچ پا داشتند که بیشترین میزان آن در نوع III (۴ تا از ۶ بیمار) بود. البته به دلیل وجود شکستگی‌های همراه (قوزک داخلی و غیره) بررسی محدودیت حرکتی ناشی از شکستگی گردن تالوس دقیق نیست. نکروز تنه تالوس در ۳۱٪ بیماران به خصوص در افراد مسن‌تر و انواع III و IV مشاهده شد. در گروه با نکروز تالوس زمان جراحی با تأخیر بیشتری همراه بود. براساس پرتونگاری ساده در تمامی بیماران ریداکشن در حد آناتومیک بود اما ممکن است ساب لوکساسیون در مفاصل مجاور وجود داشته که در پرتونگاری ساده قابل ارزیابی نبود. در مطالعه «تیلیاناسکیس»^۱ و همکاران ۹/۹٪ نکروز به دنبال شکستگی گردن تالوس گزارش شد، و ۳۱/۸٪ بیماران (۷ بیمار)

بیشترین میزان نکروز (۶/۶٪) در شکستگی‌های نوع III و IV دیده شد. همچنین میزان درد در افرادی که نکروز داشتند، ۲ برابر سایرین و موید ناتوانی بیشتر در نوع III و IV بود. میانگین فاصله زمان شکستگی با عمل جراحی در گروه دچار نکروز ۳ ساعت بیشتر بود (۲۷ در مقابل ۲۴ ساعت). میانگین نمره به دست آمده به روش «هاوکینز» ۸/۲۵ بود. نتیجه به دست آمده با این روش با فاصله شکستگی با عمل جراحی ارتباط آماری معنی‌دار نداشت یعنی مدت زمان تا عمل جراحی در پیش‌آگهی بیماران تأثیری نداشت ($p=0/۵۲۳$). براساس نتایج به دست آمده تمامی بیمارانی (۵ بیمار) که دچار نکروز جسم تالوس شدند، از نظر درجه‌بندی «هاوکینز» عملکرد ضعیف داشتند. در ۶ بیمار (۳۸٪) محدودیت حرکتی میانگین ۱۳ درجه در مچ پا مشاهده شد. بیشترین شکستگی همراه در بیماران با شکستگی گردن یا تنہ تالوس شکستگی قوزک داخلی بود که در ۳۱٪ بیماران (۵ مورد) مشاهده شد. تمامی بیماران درجاتی از ناتوانی خفیف تا متوسط به دنبال این شکستگی داشتند.

با وجود جوش خوردگی خوب شکستگی به نظر می‌رسد این نوع شکستگی با موربیدتی بیماران همراه است که بایستی به بیماران اطلاع داده شود.

با توجه به نتایج به دست آمده توصیه می‌شود، جراحی در زمان کوتاه‌تر انجام شود و در جاندازی دقیق‌تر مفاصل ساب‌تالار و احتمالاً تالوناویکولار دقت بیشتر به عمل آید.

با توجه به محدود بودن تعداد این شکستگی توصیه می‌شود مطالعه چند مرکزی (ملی) با طول دوره پیگیری بیشتر، ارزیابی دقیق‌تر از نظر ریداکشن مفصل ساب‌تالار و تالوناویکولار و با ابزارهایی مانند سی‌تی اسکن و ام‌آرآی انجام گردد. با توجه به همراهی بالای صدمات سایر اندام‌ها، نقش این مشکلات در موربیدتی بیماران بایستی ارزیابی گردد.

تشکر و قدردانی

از خانم صباغ برای همکاری در اطلاع‌رسانی و انجام امور تایپ؛ خانم ترابی برای همکاری در استخراج پرونده‌ها از بایگانی بیمارستان قدردانی می‌شود.

استثوارتیریت مفصل مچ داشتند. از بین بیماران با استثوارتیریت تنها ۲ بیمار مبتلا به استئونکروز بودند؛ لذا استثوارتیریت در بیماران با شکستگی نوع I و II و بدون نکروز هم مشاهده شد.^(۱۲)

در این مطالعه درد و ناتوانی حتی با وجود جاندازی دقیق وجود داشت که مشابه با مطالعه «لیندوال» بود.^(۳)

براساس درجه‌بندی «هاوکینز» از ۱۶ بیمار، ۴۴٪ (۷ نفر) عملکرد متوسط، ۳۱٪ (۵ نفر) ضعیف، ۱۹٪ (۳ نفر) خوب و ۶٪ (۱ نفر) نتیجه عالی داشتند.

در این مطالعه با توجه به وجود صدمات همراه در ۶۸٪ بیماران، نتیجه‌گیری می‌شود این صدمات همراه با انژری بالا و با ضربه‌های شدید ایجاد شده‌اند. بنابراین ضربه‌های با انژری بالا در این بیماران، نتایج درمانی را تحت تأثیر قرار داد. در این بیماران هیچ موردی از نوع I شکستگی گردن تالوس وجود نداشت.

از محدودیت‌های این مطالعه، تعداد محدود بیماران، دوره پیگیری کوتاه‌مدت و عدم امکان انجام سی‌تی اسکن و ام‌آرآی و عدم ارزیابی لنگش بیماران بود.

References

- 1. Juliano PJ, Dabbah M, Harris TG.** Talar neck fractures. *Foot Ankle Clin.* 2004; 9(4):723-36.
- 2. Rammelt S, Zwipp H.** Talar neck and body fractures. *Injury.* 2008; Apr 23. [Epub ahead of print]
- 3. Lindvall E, Haidukewych G, DiPasquale T, Herscovici D Jr, Sanders R.** Open reduction and stable fixation of isolated, displaced talar neck and body fractures. *J Bone Joint Surg Am.* 2004;86-A(10):2229-34.
- 4. Vallier HA, Nork SE, Barei DP, Benirschke SK, Sangeorzan BJ.** Talar neck fractures: results and outcomes. *J Bone Joint Surg Am.* 2004;86-A(8):1616-24.
- 5. Patel R, Van Bergeyk A, Pinney S.** Are displaced talar neck fractures surgical emergencies? A survey of orthopaedic trauma experts. *Foot Ankle Int.* 2005;26 (5): 378-81.
- 6. Sanders DW, Busam M, Hattwick E, Edwards JR, McAndrew MP, Johnson KD.** Functional outcomes following displaced talar neck fractures. *J Orthop Trauma.* 2004;18(5):265-70.
- 7. Saudan M, Peter R, Delmi M.** Talar neck fracture: 9-year follow-up of 40 cases. *Rev Chir Orthop Reparatrice Appar Mot.* 2002;88(2):168-76.
- 8. Metzger MJ, Levin JS, Clancy JT.** Talar neck fractures and rates of avascular necrosis. *J Foot Ankle Surg.* 1999; 38(2):154-62.
- 9. Su Y, Liu SK, Xu QS.** Treatment of fractures of the talar neck with hollow compression screw via inner malleolus approach. *Zhongguo Gu Shang.* 2008; 21 (2):126-7.
- 10. Hawkins LG.** Fractures of the neck of the talus. *J Bone Joint Surg Am.* 1970; 52-A: 991-1002.
- 11. Inokuchi S, Ogawa K, Usami N, Hashimoto T.** Long-term follow up of talus fractures. *Orthopedics.* 1996;19(5): 477-81.
- 12. Tyllianakis M, Karageorgos A, Papadopoulos AX, Lambiris E.** Surgical treatment of talar neck fractures. *Eur J Trauma.* 2003;30:98-103.